

Avântul

Piatra-N. 13 Ianuarie 1934
Anul V Nr. 118

APARE SAPTAMANAL
Sub Direcțiunea unui Comitet

Abonament anual
100 Lei

REDACȚIA ȘI ADMINISTRAȚIA
LIBRĂRIA IONESCU

Specimene morale

Pentru tânărul de talent, pentru tânărul plin ochi de roze perspective și grăbit nevoie mare, ca atâția alții, știem rânduile aceste.

Cu tânărul ce visează pururi „via del Impero” sau „Boulevard Montmartre”, munții de pilaf ai profetului sau olimpul universitar (după cazuri!) și care părăsește un partid, pentru altul, ca s'o ia d'acapo la primul prilej, vrem să să stăm puțin de vorbă.

Și să-l întrebăm: iată acum, când poate stai ca și mine și privești gânditor fușii de zăpadă, fuluri albi pe trupul țării aceluia năfrănit, furtună de războaie, biata țară scurtă, dar atât de variată în toate căderile politice. Ești mulțumit de ea? Ești plin sufletește de suferința lăuntrică aplicată cu sile părăsindu-l tău gel, — fie chiar și cu copilărie de vâie (ca ofonia inevitabilă), sau astăzi, de zăboială avar al noului tău conducător?

Ești mulțumit, că pentru „burta” ai simțit imediat să ia vânt (câci avântul și pasiunea nu-ți lipsesc) creierul să cugete amarnic de poezie, iar vorbele să-ți curgă așa în neșire, ca apa dintr'un poloboc cu cercurile plesnite?

Din colțul meu, am sângerat pentru frumoasa și inteligentă pusă în așa jalnică slujbă, pentru talentul tău oratoric, atât de crâncen nesocotit.

Ah, ce bici de foc ai putea face din vorba ta pentru... atâtea alte fiacuri morale de care e pînă țara asta.

Dar așa, ai tras sfori, ai lăudat în față, în vorbă ca și în scris, pentru a ponegi pe ascuns și ai avut grija să faci pe moralistul când nevoia o cerea. Ți-ai amintit că ești un „măntăle” în partidul tău poezic exact în ziua când cavalerul politic plecase aurea. N'ai fost mai acum un an, proferând un nou Mesia, spre a-ți înjura chiar de a doua zi?

Căci de vrei sau de nu vrei o recunoști, asta ești: un erou în felul tău. Un trist erou. Care alina piept unei porcii colective de revoltă pentru așidă ea u u simț de elementară demnitate, al născut talent cu dăruială ca să răsună băiat d'ștept în toată țara asta, ai uminat mîni grele de curcitură, ca să ajungi... acolo unde ai ajuns.

Evident, nu cer să fi născut așa-fim — ești om doar, — nici măcar, cu toate că armata de deșănț ce se cere avîzi odă mai mult adunată la lu ru greu, i s'ar prinde asta. Dar măcar un pic de constanță morală. Nu-ți omi faci pedant, teoria restului unei generații.

Nici un gând să servească pe cineva. Nu sunt în „sodi” nici unui interes lăuntric. Dar te stădăscăi și pentru copii ai mei, nepotii, vreau să dovedesc că dacă faptele dogoreau obrazul, nu ești un original. E drept au mai făcut din nefericire și alții înaintea ta.

Dar urînd critice îngâmfate cum și nemiscarea trîndăvă, te-ai fi vrut măcar... să răspîndești imbutii parfumului tinereții tale din trîndăvirele cerii porți în mîini, cum spunea undeva, verdele ei înțelept Mihail Dîni. Sărmanul trîndăvire! Venajuta măcar pe acei din partidul unde ai intrat și care vor să spună o primărie morală? Nu dejde deșarta la inimă slabă.

Nici nu aștept r spursul. Trebuie să e atât de grăbit și gata unde se poate opri încă atât de necunoscut...

Ion Vandra

Nu începem. — Continuăm.

Totuș, însemnăm aici, câteva rânduri, pentru cititorii noștri — vechi și noi, cari ne așteaptă gândul, mărturisit.

Avântul a fost întrerupt acum aproape doi ani, după ce apăruse regulat alți patru, informând conștiincios și răstălmăcind cu independență credință, faptele culturale, sociale și politice, pentru masa cititorilor acestui județ, precum și pentru cei mulți, din alte părți, dar cu legături ori simpatie pentru ținutul nostru.

Gazeta aceasta nu a însemnat numai una în plus la numărul celor existente în orașul nostru. Nu a însemnat numai singura tribună românească — independentă, care a reușit să înmănușeze câteva forțe de real talent din tineretul corpului didactic, schimbând, totodată și fața gazetăriei locale. Ci, mai presus de toate, a fost o gazetă de opinie curată, curajoasă și neplătită, o gazetă cu miez, cu idei sănătoase, frumos scrisă și îngrijit tipărită.

Nu ne lăudăm singuri. Aprecierile de mai sus sunt evidente și ne-au fost servite, sincer, de masa cititorilor și de nenumărații prieteni cari ne-au cerut, insistent, doi ani, reapariția acestei gazete.

Dece am încetat acum doi ani? Inutil să ne mai justificăm. Poate lipsa de bani. (O mărturisim, aici, în paranteză, că o bună parte din abonați nu au avut puțința să-și dea obolul de 100 lei pentru un an. Li credem, pentru trecut). Și, iarăși, poate ocupațiunile peste măsură ale celor ce o conduceau, sau, poate schimbarea rostului vieții ale unora dintre noi.

Dece reaparem acum? Trebuie să o mărturisim. De dragul cititorilor noștri, cari ne-au reproșat, mîhniti, de atâtea ori, că nu avem în acest oraș o gazetă cinstită, independentă și românească.

Așa dar, revenim din nou în serviciul opiniei publice, gazeta aceasta care va continua să orienteze scurt,

esențial și cu bună credință, pe toți cititorii, în toate domeniile de activitate socială. Ca și până acum.

Și un punct nou în program: Seria de anchete asupra satului, privit din toate punctele de vedere, pe care o începem chiar cu acest număr. Vom continua, deci, a ancheta toate colțurile ținutului nostru, scoțînd în evidență, prin date certe, bună starea, ori mizeria celor cari nu sunt vizitați și nu sunt educați decât în vremea alegerilor.

Ziarul acesta, prin colaboratorii lui cinstiți, își ia deci rolul povătuitor al satelor, măcar în vremea de pace dintre alegeri. De povătuitor și de apărător al nevoilor satului, către care ne îndreaptă întreg gândul nostru, ca unii ce am plecat de acolo.

Ne vom sprijini, deci, unii pe alții. Satul pe puterea noastră de strigători ai dreptății și adevărului, iar noi pe cititorii satului.

Avântul

Informațiuni

■ În județul nostru sau înființat 30 noi posturi în învățământul primar. Toate acestea au fost împărțite de revizorat, învățătorilor fără posturi după vechime și în ordinea mediilor. Ministerul Instrucției a promis înființarea unui nou număr de posturi posturi pentru viitor.

■ Serviciul agricol a dat dispoziții tuturor comunelor din județ pentru instalarea de cuploare pentru uscarea porumbului, atât de umed și verde din cauza neocacerii la timp.

■ În urma dorinței personale a A. S. R. principala Ni olăie județului din Brestea va fi în curând reînălțată. În acest scop încep lucrările de construcție lași a cerut prefectului de Neamț avizul f vor bi.

■ Licitația pentru achiziționarea de băuturi alcoolice, vacante, se va ține în ziua de 31 Ianuarie 1934 la Ad-în înălțată Neamț.

Ateneul Popular Piatra-N.

Un afiș de pe stradă ne aduce o bucurie: se reîncepe activitatea „Ateneului Popular” din localitatea de sub conducerea d-lui profesor Punaile Popovici. Publicul pietrean, cunoaște în deajuns rodnică activitatea acestui ateneu, prin conferințele de înaltă ținută morală a d-lor T. Vianu, Dragoș Protopopescu, I. D. Ștefănescu, O. Tafrali, N. Iorga etc.

Pentru Duminică, 21 Ianuarie, ora 11 dimineața, în sala cinematografului Regal va conferența d-l Profesor I. D. Ștefănescu, despre: „Sufletul românesc în literatura și arta celei de a II-a jumătăți a sec. XIX.

Pentru o dată ulterioară se va aborda subiectul conferinței d-lui M. Maiorescu, fost ministru.

Studentești

Miercuri seara a avut loc în sălile prefecturii obișnuitul bal de sărbători al studenților creștini. Un numeros public a răspuns invitațiilor, succesul moral și material fiind astfel asigurat. Studenții aduce pe această cale mulțumiri tuturor doamnelor și domnilor care au pus atîta suflet în organizarea și buna reușită a balului cât și colegilor: D-rele Ștefănescu și Teofănescu, V. Bută, G. Crețu, O. Carp, Pitaru, Ceaușescu și alții.

Inscrierile p. examenele din sesiunea febr. 1934 la facult. de drept din Iași se primesc până la 25 cor. Examenele de restanță se vor da între 1-5 febr. iar cele lalte și doctoratul între 5-15 c.

După ultima statistică a bur. de populație la încheierea anului trecut populația orașului nostru are 39136 suflete din care 14940 evrei și 241 străini.

Culturalizarea

Peste puține popoare, în istoria lor, au avut prilejul de a li se pune în față îngrijorare, problema culturalizării, cum se pune, astăzi, poporului român.

Poporul român, nu domină și nu se poate împune, astăzi, pentru că nu are o cultură care să îl înalțe, care să îl mîndrească și să îl poartă. În special, e lipsit de posibilitatea de a se cultiva, țărănul român, care, lipsit de țară, are mai mult înălțare la conștiință și ună, dar cea mai mare la înălțare, prin beneficiile de pe urma sudorilor sale. Toate încercările de culturalizare din țara noastră au dat greș, imensa mulțime a țărănilor, a rămas străină de ele din

următoarele motive: a) cultura e cu mult departe de puterea de înțelegere a țărănilor, deci nu li poate fi interes; b) li cere sacrificii materiale peste puterile lui; c) încercările de culturalizare nu se fac la îndemna țărănilor, ci în orase, unde țărănul nu poate veni și d) acestea, mișcările alese pentru culturalizare, sunt atreine de fondul sufletesc și aspirațiunile țărănilor români.

Cultura românească de astăzi, are un rol static. Ea alimentează numai setea de cultură a celor în a căror viață, deja ea a făcut transformări considerabile.

Dar ea trebuie să îndeplinească un rol dinamic. Să desăvîșască

mai departe terenul și să facă transformări necesare în viața marelui majorității a țărănilor români. Slujindu-ne de următoarea comparație, ată cum și-a împlinit roul cultural:

În casa în care se făcea lumină cu lămpi de multe lumini, s'a înlocuit becul cu lumină electrică; iar acolo unde pe pîchiul horomului sfîrșia un opaiț, s'a ajuns de la o garonță ce agoniză pe colțul polioarilor.

Până astăzi țărănul, a rămas în afara încercărilor de culturalizare, pentru a dovedi, prin impresanța sa cumințenie în viață, cât de apt este pentru cultură.

Conducătorii treburilor publice dela noi, se pare că au teamă de o culturalizare a țărănilor, căci nu dau posibilitatea acestuia să soarbă

Drumurile județului nostru

A vorbi de drumurile județului nostru, acum când sania merge pe unde-i place, s'ar părea că nu-și are rostul. Totuși are. Vor mai fi și acum necăjiți cu șalele sfărîmate în gropile d'umurilor noastre, sau cei spăti de gloriile, până la genunchi. Dar automobilele! Dacă e vremeo interpretare cu 100% risc, apoi s'o recunoașteți — cu toate pînă catele breslei lor, — sunt proprietarii de automobile. Ieri număram pe strada Carol, nu mai puțin de patru caroserii stricate, într'o singură curte. Păreau piese de muzeu și parcă după câte știm, autobuzele n'au apărut decât dela răș oi în oace. Nu vorbim de drumurile vicinale, sau comunale. Cele mai fericite și arată patul gol de piatră, care n'a mai fost pusă de ani. Dar drumurile principale, pe unde traficul e mai puternic! Duceți-vă spre Târgul Neamț, sau riscați o călătorie cu mașina spre Bacău; dacă nu rămâneți la fântâna lui Ghineț, mare lucru să nu vă duceți întins la bărbier, să vă pună ventuze. Nu suntem departe de vremea lui Al. Beldiman, care spunea în a lui Jalnică tragedie a Moldovei:

„Cine vrea să vadă iadul ș'acolo cât e de rău.

Vie din Tazlău pe ploae, după cum am venit eu”.

Tazlăul nostru săracu! Ne facem o datorie să spunem, că jalea n'a domnit toldeana. Citească cineva rîndurile scrise în revista „Natura” din Iunie 1924, unde județul nostru este lăudat pentru drumurile încercate de automobilisții raidului din acel an, în frunte cu actualul Rege.

Cum s'ar putea ajunge iar acolo? Administrația, are cuvântul. Gospodarul, își face vara sanie și iarna căruță, doar. Desghețul, poate să vină de timpuriu și transportul pietrișului e mai greu atunci. Mîna de lucru e disponibilă acum, neocupată de muncile agricole. Extragerea pietrișului nu poate fi o chestie atât de mare.

Problema prestației, ar trebui pusă apăsător, acum, când banul se găsește așa de greu. Noi nu suntem specialiști, dar doamnel! Nu e nevoie să ai diplomă, ca să vezi că dacă nu-s bani, nu se face nimic, dar dacă's brațe se poate totuși face ceva, numai bunăvoință, cînstie și dor de muncă să fie. Iată, îmi amintesc că acum doi ani, în coasta Agărciei, a stat un drum mîncat de Bisiriță toată vara, nedres. Și de ce era nevoie? Oclacă

(continuare în pagina 2-a)

cultura dela isvor stăvilind cristăul linpede și dînd d'umul astfel un-i tulbireli, care îl tine pe acesta vesnic cu vederle nesigure. Cîuză? E neșit-tea simplită de polician de a ține pe țaran în suficient întineric, spre a-l duce acolo unde are interes.

Mihail Avadanei

Ministerul de Finanțe anunță achitarea pensiilor începînd din ziua de 16 Ianuarie și a tuturor salariilor începînd din ziua de 20 crt.

O înscriere politică:

sau suplinitorul M. Botez pe 2 coloane

Ziarul „Telegraful” din 9 Decembrie 1933, publică declarațiile făcute de d-l Mihai Botez, cu ocazia plecării din partidul d-lui Măcărescu și a înscrierii sale în partidul liberal.

În doi ani, suplinitorul M. Botez a cucerit trei partide: în 1932 cu d-l Dușu Isăcescu, tot în 1932 cu d-l Măcărescu și în 1933 cu liberalii.

Ne permitem să dăm mai jos, câteva mostre din scrisul d-lui Botez, din care opinia publică să judece cazul acestui tânăr profesor (d-sa este numai suplinitor) și să-l aprecieze la justa lui valoare:

I. Despre d-l G. Măcărescu

Din ziarul Înainte, anul I, nr. 34 din 20 Noembrie 1932.

„În vizionar se intră hipează jertfa și fecunda răz-vărire, eternitatea unei credințe, lumina ce aruncă, în beznă lumii, îndemnul veșnic bun și cioplitorul de idealuri sfinte. Acesta este vizionarul!

În asemenea cadru se plasează figura halucinant de senină a d-lui Măcărescu!

În jurul lui sunt chemați toți însetații de dreptate și adevăr. În jurul lui să vină toți cei ce vor să sfarme mândria, orând viața nedreaptă și cruda și palatele ce ascund crime!

Ziarul Înainte nr. 30 din 23 Octombrie 1932.

„D-l Măcărescu face un gest frumos înținzând o mână ocrotitoare acelor cari la răspântia vieții lor, ar fi putut să-și greșască drumul”.

II. Despre partidul liberal

Ziarul Vremea Nouă din 22 Februarie 1933:

„În ambianța stupidă a orașelor noastre, nu s-a cerut niciodată muncă ci numai duplicitate și lașitate. Această ierarhizare imorală a adus în viața noastră publică metode bizantine ale liberalilor.

Ziarul Vremea Nouă din 14 Februarie 1933:

Este o diferență enormă între starea de asediu instituită de liberali, pentru a putea face alegeri silnice, oprind propaganda și întrunirile publice, scoțând din urne pe cei desenați de partidul liberal!...

III. Despre școală și profesori

In vara anului curent

În nenumărate rânduri d-l Botez a batjocorit Asociația profesorilor secundari și pe toți membrii ei, tineri și bătrâni.

(D-l profesor Crivei venerat acum de d-l Botez face parte din acest for)

Ziarele locale au publicat astă vară toate murdăriile suplinitorului Botez la adresa Corpului didactic local.

După aceasta d-l Botez și-a dat de mînia din Asociație pentru motivul că la Adunarea celebră de astă vară prin protestul împotriva desființării de școli, profesorii ar fi făcut politică și nu ar fi apărut școala.

Vedeți bine, acolo profesorii au protestat împotriva politicii guvernului Național-Tărănesc (din care cu cînte d-l Botez făcea parte) de a desființa școlile pe cari le-au desființat.

După cum vedeți, din citatele de mai sus — fragmente din diverse articole scrise de d-l Botez la diverse răstimpuri — reiese clar că autorul lor moral este un monument de inconsecvență și contrazicere.

Este un om care și-a pierdut capul — și-a pierdut busola.

Declarațiile sale înregistrate de Telegraful sunt pline de panică și seamănă a gesturi desorientate — cum spune chiar d-sa, a gesturi de animal scăpat de sub cînul dresorului *).

Dar cazul acestui suplinitor merită și o atenție psihologică: Mihai Botez este un deschilibrat moral, produs — cum zice tot d-sa de ambianța stupidă a orașelor, care n-au cerut niciodată muncă ci numai duplicitate și lașitate.

Suplinitorul Mihai Botez își inspiră milă: de doi ani de când face politică, a lăudat pe Măcărescu și-l-a batjocorit; a ridicat osanale țărăniștilor și a înfierat pe liberali; a trivializat atmosfera intimă a școlii și acum bate în victimă a apărării ei, ridicând osanale liberalilor și înfierând pe țărăniști și pe Măcărescu — binefăcătorul, vizionarul, idolul, ocrotitorul d-lui Botez!

Prin purtarea sa publică, suplinitorul M. Botez, care se întitu lează arogant profesor, face de răs și discreditează selectul corp în este tolerat.

Noroc însă că partidul în care a intrat tânărul Botez, a știut să-l aprecieze din prima dată. Scoaterea sa din direcția școlii Comerciale înseamnă o primă lecție ce i-a dat noul său partid.

Ion Tăzlăuanu

*) Recent la intrarea la prefecură pentru recepția noilor înscriși în partidul liberal, chiar a mărturisit că a fost un vițel la poartă lui Măcărescu.

Anchetele noastre

Comuna Dobreni

După un drum de 6 Km. din Piatra-N. spre nord se ajunge pe teritoriul comunei Dobreni care ține 5 Km. pe șoseaua Piatra-Tg. Neamț. Numele acestei comune, vine de la satul Dobreni, reședința comunei, despre care, legenda spune, că se numește așa, după un anume Dobreni, ce ar fi fost cel dintâi gospodar pe acest ținut de dealuri.

Comuna se compune din 5 sate: Dobrenii—reședința comunei — cu 156 capi de familie și 545 suflete; Malu—numit așa, fiind situat dealungul malului stîng al pârâului Almășel — cu 140 capi de familie și 60 suflete; Almaș — așezat în gura văii pârâului Almășel lângă schitul Almaș — cu 152 capi de familie și 574 suflete; Cășeria — numit așa după cășerul 1) așezat aici în veacul al XIX-lea de Vorăricul Cătărgiu, proprietarul moșiei Dobreni — cu 98 capi de familie și 408 suflete și Sarata-Păngar — numit Sarata după pârâul de apă sarată Săr-tura, ce curge prin mijlocul satului și Păngarați, fiindcă a fost proprietatea mănăstirii Păngarați până la două jumătăți a sec. XIX — cu 76 capi de familie și 295 suflete. În total, 622 capi de familie și 2432 suflete.

La 2432 suflete socotind procentul, găsim următoarea mișcare a populației în anul 1933.

Născuți: 115 sau 4,73 ‰;
Morți: 41 „ 1,68 ‰;
Căsătorii: 17;
Natalitatea dă un excedent de 3,05 ‰ față de mortalitate.

Viața sufletească a locuitorilor. Sentimentul religios al locuitorilor din această comună, e frumos dezvoltat, așa că ci nu ignoră pericolul de a se adăpa dela înțelepciunea evangheliei, ci o caută ca pe o hrană de care au nevoie. Dat fiind un sentiment religios astfel, un comandament puternic al vieții, este simțul moral, respectat foarte mult. Nu există, în toată comuna, nici un om a cărui existență să provie din altceva decât nuna cinstită. Păstrează obiceiurile vechi și credințele; doar portul le-a impestriat, fiind lângă oraș.

Fac politică, însă cu multă cu-mintenie; nu se pomenește ceartă ori bătaie, din motive politice, între locuitori. Există numai două organizații politice: național-liberală și național-țărănișă.

Știința de carte, între bătrâni, este relativ răspândită, căci dela jumătatea sec. XIX, școala din Dobreni își face datoria; iar tinerul, știe carte tot, căci toate satele comunei au acum școli.

Ziare nu citeșc decât rareori. Dintre reviste, se citeșc „Dinul Nou” al Uniunii Camerelor de Agricultură.

Bibliotecă nu sunt decât acele ce funcționează pe lângă fiecare școală din comună. Sunt donate de Casa Școalelor.

Asociații. Afară de ateneul popular „C. Stăni” din Dobreni, nu sunt alte asociații.

Starea sanitară. Sănătatea are trei dușmani îngrijorători: sifilisul, pelagra și tuberculoza. Socotind procentul la no sufletele, găsim următoarele cazuri de boli ce se curează la medicul circumscripției, în anul 1933:

Sifilitici:	142 sau 5,87 ‰
Tuberculoși:	58 „ 2,38 ‰
Pelagrosi:	24 „ 0,98 ‰
Conjunctivită granuloasă	2
Alienați	2
Orbi	3
Surdo-muți	2
Erelici	4
Guași	8

Dintre bolile molipsitoare, au fost 8 cazuri de scarlatină din care 3 mortale. Pentru scarlatină, s-a dovedit foarte bun prevenitiv, serul antiscarlatinos.

Starea economică. Suprafața pământului comunei și locuitorilor, afară de pădurile Statului, este de 2811, 98 ha. din care 659 ha. pământ arabil. Scăzând islavul comunei și suprafața de moșie rămasă neexpropriată, în total 950 ha., rămâne 1851,98 ha. la 622 capi de familie, sau 2,97 ha. de cap de

familie. Aproape jumătate din pământul arabil, se seamănă cu porumb, iar restul, cum se arată mai jos):

Grâu de toamnă	13	din supr. arab
Ovăz	37	„ „ „
Orz	1	„ „ „
Trifoi	1	„ „ „
Lucernă	0,50	„ „ „
Pia te industr.	0,5	„ „ „

Fasolea, mazărea, cartofii, bostanii se seamănă printre porumb.

Asociații economice. Există una singură: banca populară „Mihail Cogălniceanu”, înființată în 1918. Are 174 membri.

Capital vărsat	79.151 lei
„ subscris	126.000 „
Depuneri spre fructificare	71.976 „
Data la Federală	40.000 „
Imprumuturi la membri	21.3750 „

Vitele obișnuite sunt: cai, boi, vaci, oi, după cum se vede mai jos:

Cai: 167 sau un cal la 3,72 capi de familie.
Perechi boi: 70 sau o pereche de boi la 8,88 capi de familie.
Vaci 370 sau o vacă la 1,68 capi de familie.

Junci și juncane: 401 sau un juncan la 1,55 capi de familie.

Oi: 2747 sau la 4,41 oi la un cap de familie.

Porci: 710 sau 1,14 porci la un cap de familie.

Păsări.

Găini: 2400 sau 3,87 găini la un cap de familie.

Gâște: 100 sau o gâscă la 6,22 cap de familie.

Rațe: 80 sau o rață la 7,77 cap de familie.

Curcani: 30 sau un curcan 20,73 cap de familie.

Stupi.

Sistematici: 25 sau un stup la 24,88 capi de familie.

Primitivi: 130 sau un stup la 4,78 capi de familie.

Livezi. Cu pomi aleși, plantați și cultivați rațional, sunt vreo 6 livezi, altfel fiecare gospodărie are pe lângă ea câțiva pomi — dintre care nu lipsesc prunii, merii, n-cii, vișinii, lășești adesea să crească unde răsar la întâmplare și cum se nimereste. Au fost reamintite livezi de pruni — în Almaș și Sarata — dar toate s-au uscat; parte de gerul târziu din Maiu 1927, parte de omizi și alte boale ale pomilor.

Podoabele Comunei

a) Biserici.

Comuna are 4 biserici și 1 schit. I. Biserica de z d, din Dobreni, clădită pe la 1830 de Ștefan Cătărgiu, tatăl omului politic, Lascăr Cătărgiu, fiind sfințită de mitropolitul Venia din Costache.

Biserica e într-o stare foarte bună.

Drumurile jud. nostru

Continuare din pag. I-a

bună de o singură zi. Ei, dardacă posmagii, nu s mueli...

Noi știm că în fruntea județului e un cărturar (de asta ne-am înțins cu ocazia de cărturare) dar și un onest muncitor, pentru care n-am preocupat nicidecum stima

na și inzeștrată cu multe podoabe din bunăvoința și chelălăia răposaiilor Leon Bogdan și Lucia Kogălniceanu Bogdan și a Președintelui V. V. Dăic, astăzi pensionar.

II. Biserica de lemn, Sarata, făcută în prima jumătate a sec. XVIII-lea, e cea mai însemnată dintre toate. E unica în Moldova. Astăzi e în reparație. Vom reveni asupra ei cu alt prilj.

III. Biserica de lemn, din Mășcătești, unde merg Cășerieni, e cea mai veche. E aproape complet schimbată de cum a fost. A fost reparată de sătenii din Cășeria, în anul 1933.

Aceste trei biserici, formează o parohie cu reședința la Dobreni.

IV. Biserica de lemn din Almaș, făcută de sătenii din Almaș, e nelămurită.

V. Schitul de călugărițe Almaș așezat în marginea pădurii de pe valea pârâului Almășel, e clădit pe la începutul sec. XVIII-lea de Ecaterina Iordache Cantacuzino Spătarul.

b) Școli.

În ordinea vechimii:

I. Dobreni, cu 5 posturi, local propriu (neîncăpător și stricat), copii înscriși 335, prezenți 144.

II. Almaș, cu 2 posturi, local propriu (încăpător dar stricat) copii 63 copii prezenți 53.

III. Sarata, cu 1 post, local propriu (nelămurit complet) copii înscriși 29, copii prezenți 24.

IV. Cășeria, cu 1 post fără local propriu, copii înscriși 72, copii prezenți 48.

Totalul copiilor în vârstă de școală este 499, iar a celor ce urmează la școală e, 274.

Copiii din satul Malu, merg la școala din Dobreni.

c) Primăria.

Comuna are un frumos local de primărie, construit în 1933.

Oameni mari din comună.

Ștefan Cătărgiu, fost proprietar al moșiei Dobreni, tatăl lui Lascăr Cătărgiu, care a fost născut aici.

Lucia Kogălniceanu - Bogdan, fiica lui Mihail Kogălniceanu și soțul ei Leon Bogdan, fost prefect al jud. Neamț, au trăit și sunt înmormântați în Dobreni.

D-l General Doctor Vicol, din București, e originar din Sarata, unde bunicul său a fost preot.

Data viitoare vom discuta concluziile ce tragem din această anchetă.

Ianuarie 1934.

Mihail Avadanei

1. Cășeria, om ce făcea caș din laptele oilor

2. Am scutit după situația din 1933, căci nu se face mare schimbare dela an la an.

noastră. Deasemenea mai știm că în fruntea serviciului tehnic e un om muncitor.

Că se vor ocupa și de această treabă ca de altele altele, nu ne îndoi și socotim că metodele noastre rânduri, nu vor fi puse deoparte.

Victor Andrei

V. V. THEODORESCU

MAGAZIN DE COLONIALE, DELICATESE ȘI PESCARIE fiind cel mai bine asortat cu toate articolele aduse direct din cele mai principale surse

vinde cu adevărat cel mai efitin prețuri ce desfid orice concurență.

N. B. Acordăm cele mai mari rabaturi la Conserve

Restaurantul și Bodega „Carpăți” — D. I. COMAN —

Bucătărie aleasă și băuturi din cele mai renumite podgorii LOCAL SPECIAL DE APERITIVE SE PRIMESC ABONAMENTE LUNARE

Vizitați spre convingere

Bodega „Leul și Cărnatul”

Piața Kogălniceanu Fănică Trofin Piața Kogălniceanu

Unul magazin cu cele mai bune vinuri vechi și noi din Odobești-Dr. Băiatu și de pe Șarba

APERITIVE ȘI UN GRATAR SPECIAL